

Kaláris

NEWS

Mártély önkormányzatának közéleti-kulturális információs kiadványa
Hírek, pillanatképek Mártély életéből...

VI. évf. 1. szám – 2012. január

Még senki nem tudja pontosan, mi lesz az önkormányzat és az iskola sorsa...

„Jelzöm”

Át „kellett” adnom a jegyzet helyét egy helybéli emberünk véleményének. Eddig ez nemigen fordult elő, de szívesen tettem. Írása annyira közérdekű, annyira igaz, hogy mindenkit el fog gondolkodtatni – remélem...

Képviselet nélkül

Mártélynak 2006 óta nincs országgyűlési képviselője. Azaz van, mert a 7-es számú körzet hivatalban lévő képviselője Dr. Lázár János – lenne –, mi azonban ennek semmi jelét nem érezzük a gyakorlatban, hanem inkább hátrányát. Okát tudjuk, tudja minden józanul gondolkodó mártélyi, sőt bárki világosan láthatja, aki kicsit is figyelemmel kísérté a falu sorsát az eltelt években. Kenyértörésre – részéről – az ominózus csatornázás körüli „törvénytelenések” feltárása kapcsán került sor elsőként. E törvénytelenések, mint a lezárt vizsgálatok igazolták, nem történtek meg. Az azonban már tűrhetetlen volt (valószínűleg), hogy községünk vezetője elindult „ellene” az országgyűlési képviselői választáson. Így azután 2006 februárjától nyílt harcot folytat Mártély ellen, amely érzésem szerint odáig fajult, hogy önállóságunk megszüntetésén túl, ha tehetné, felszántatná és sóval hintetné be még a falu határát is.

És itt vetődik fel a leglényegesebb kérdés, a képviselői demokrácia és annak valós működésének kérdése. Hogy hogyan szolgálja, segíti, könnyíti meg az itteniek életét, lehetőségeit, jövőjét. Például, hogy az iskola ügyében a fogadóórán sorban álló faluvezetők órákon át történő várakoztatása, majd a titkárnővel küldött üzenet, hogy fontos ügyben el kellett távoznia, mennyire vall áldozatos, empatikus és segítőkész országgyűlési képviselői munkára? Na és az a tény, hogy az eltelt négy évben egyetlen egyszer sem tette tiszteletét egyetlen fórumon, közmeghallgatáson, képviselői testületi ülésen, s maga sem kezdeményezett országgyűlési képviselői minőségében egyetlen fogadóórát sem a falu bármelyik középületében, mit mutat? Nem azt mutatja, hogy szemtől szemben nem tartja érdekesnek a Mártélyiakat a képviselőikre, arra, hogy

(folytatás a következő oldalon)

*Tavaly decemberben is
nagyon szép volt a Betlehem*

Erről olvashatnak

Képviselet nélkül Olvasói jegyzet	1-2. oldal
Visszatekintő tőmondatokban Ez történt Mártélyon 2011-ben	2-5. oldal
Mi lesz veled Mártély Beszélgetés Balog Jánosné polgármesterrel és dr. Tarics Csilla jegyzővel	5-6. oldal
Meghívó a Mártélyi Általános Iskola Alapítvány által rendezendő jótékonysági bálra	6. oldal
Január, január, kedves január... Körtvélyessyné Rácz-Balogh Renáta írása	6. oldal
Nagysikerű ping-pong verseny a Faluházban Mindenki nyert – egy szép közös napot	8. oldal
Idősek Klubja 2012. februári programja	8. oldal

(folytatás az előző oldalról)

személyesen fordulhassanak hozzá bármilyen ügyben, amely őket, vagy a települést érinti, s amelyek megoldásával a rá szavazó mártélyi emberek is megbízták, de közvetve, a „kulisszák” mögött ott árt Mártélynak, ahol csak tud? Kár lenne a forró kását kerülgetni, az igazság ez. Mint azok a szégyenletes levelek is valóságosak, amelyeket időnként küldöz a mártélyi postaládákba, s amelyekben a választási demokrácia megcsúfolásaként rémképekkel és megfélemlítéssel próbálta befolyásolni az itteniek szándékát és akarátát.

Ilyenkor gondolkodom el, igaz, hogy lovas nemzet vagyunk, de manapság olyan emberek akarnak egy fenékkal több lovat megülni, akik nem is tudnak lovagolni. Ennek csak egyetlen oka lehet, hogy minél nagyobb részt tudjanak kiszakítani a hatalomból, és a vele járó előnyökből. Schmitt Pál, nemrég még Köztársasági Elnöki minőségben újévi köszöntőjében valami olyasmire hívta fel a magyarok figyelmét, hogy „addig nyújtózkodjunk, amíg a takarónk ér”. Ez egy régi közismert bölcsesség, amelynek most jött el az igazi értelme. Mert egy törpe ország, törpe méretű lakossága már nem nagyon tud összéb húzódni azok alatt a rövid takarók alatt, amelyeknek végéből éppen azok vágtak le csíkokat és tódták hozzá a sajátjukhoz, akik annak jótékony melegéből okítanak bennünket, egyre kisemmizettebb és megnyomorítottabb kisembereket.

Én átéltem az '50-es éveket, amikor Rosenfeld (Rákosi – Szerk.) elvtárs pribékjei osztatlan lelkesedéssel és igazságos kivitelezésben lesöpörték mindenki padlását, most meg azt tapasztalom, hogy csak a szegényeket söpri le teljesen, talán még ki is portalanítja. Akkor a padlássöpést személyesen csinálták, most meg törvényekkel, rendeletekkel, állandó áremelésekkel. A

lényeg azonban ugyanaz. Ilyen szempontból kis túlzással a Rákosi korszak embernyomorító politikáját „tisztességesebbnek”, részrehajlástól mentesebbnek láthatjuk. Államosítás akkor is volt és most is van. Ez a politikai hatalmat birtokló egy párti diktatúra szokásos eszköze a gazdaság végső birtokbavételére. Az ilyesmi ellen előbb-utóbb forradalmi megmozdulásokkal reagál a nép, több, kevesebb sikerrel. És a szabadságharcoknak mindig vannak mártírjai. Nekünk már most, naponta néhány óránként vannak olyan mártírjaink, akik önkezükkel vetnek véget életüknek életük kilátástalansága miatt. Ki gyermekestül ugrik vonat elé, ki szíven szúrja magát, emeletről veti magát a mélybe, kötelet tesz a nyakába, gyógyszereket vesz be, és még felsorolni is lehetetlen. Ezeket a családokat, ki, mikor és hogy fogja kárpótolni? Hogyan egyeztethető mindez össze a harsogva hangoztatott kereszténydemokráciával, amely szerint legfőbb érték az ember.

A hősöknek emlékül divat kopjafát állítani. Ha a hatalmon lévők komolyan veszik ennek köteleességét, nem árt előre venni a kopjafa faragás állami monopóliumát, s nem árt mielőbb kitűzni a most folyó szabadságharc elesett hőseinek tiszteletére kijelölt emléknapot is. Mondjuk minden év április 11-ét, vagy 25-ét. A Narancsos Fülkeforradalom Áldozatainak Napját.

Még jobb, ha ez az új ünnepnap egy hosszú hétvégére esik. Mert úgy azért – szimpatikusabb.

Rózsa János

Mártély

Jókai u. 8. (Hat gyermekes családapja, 8 unoka nagyapja, aki kötelességemnek éreztem saját és leszármazottaim jövőéért aggódva, élve a szólásszabadsággal, figyelmeztetéssel lenni honfitársaim felé.)

Visszatekintő – ez történt 2011-ben

Január

Január általában csendes hónap. Évkezdet, erőgyűjtés, tervezgetés, elhatározások – sokaknak a fogadalmak hónapja. Egyeseknek a gyászé. Elment közülünk egy jó emberünk megint 2010 decemberében – Nagy Imre. Időről-időre elmegy közülünk valaki. Elmegy örökre. Akár közismert volt, akár nem. A családnak mindenképpen betölthetetlen űrt hagy mindenki maga után. Mégis a legmegdöbbentőbb, ha egy ereje teljében lévő embert, a senki által nem feltételezett hirtelen halál szólít el idő előtt. Szeretett embert. Mindenkit szeretett valaki. Emlékük velünk marad.

És megint úr volt a belvíz. Küzdöttünk ellene. Semmiel össze nem hasonlítható áldozatvállalással a mártélyi önkéntesek. A hosszú nevű polgárőr és önkéntes tűzoltó egyesület néhány tagja. Mindig ugyanazok. Nélkülük nagy is lehetett volna a baj. De nem lett – megint megúsztuk – általuk. Köszönjük!

Február

A képviselő testület soros ülést tartott, amelyen sok más téma mellett az egyik legfontosabb kérdés a víz- és csatornadíjak befizetésének tetemes elmaradása volt. A testület úgy határozott, hogy bizonyos időt meghaladó hátralék után mind intézmények, vállalkozások, mind magánszemélyek esetében felszólítást követően vízkorlátozást léptethetnek életbe.

Némileg elszaporodtak településünkön a kóbor ebek, ennek okán polemizáltunk egy sort a postáskisasszonyoktól kapott levél kapcsán, és szerencsére nem maradt figyelmen kívül ez az ügy: az Önkormányzat gyors intézkedéseket tett, hogy elejét vegye a falkában kódorgó kutyák támadásainak.

Nagy sikerrel rendezték meg a farsangi multságokat és az iskola alapítványának jótékonyági bálját.

Mint szokásos, év elején tartottak megbeszélést és programegyeztetést a falu civil szervezetei és az Önkormányzat, a 2011-es évi rendezvényekről, programokról.

Tisztújítás volt a polgárőrknél. Hosszú évek önzetlen és megbecsült önkéntes munkája után nyugalomba vonult Rózsa János – átadva a stafétabotot az ifjaknak.

Március

Márciusban elhagyott bennünket a Fontana Credit Takarékszövetkezet, szinte búcsú nélkül.

A tél kései erőlködése, no és a nem túlzottan téli gumik miatt árokba csúszott egy menetrend szerinti busz a Fő utcán a bolttal szemben lévő kanyarban. Szerencsére személyi sérülés nem történt, és az áramellátást is helyreállította a szolgáltató, immár sokadik alkalommal cserélve a villanykarót ugyanazon a helyen. A hónap közepén Deutsch Tamással együtt ünnepeltük

Március 15-ét a Faluházban, és elkezdődött a Falumegújítási Program a temetői ravatalozó és környezetének felújításával.

A „Hogy életük legyen” alapítvány szervezésében ismét „Tesz-vesz tavasz”-i megmozdulás volt, csemeteültetéssel, játszótérfestéssel, közterület takarítással egybekötve. Közben a nagybőjt időszakába léptünk.

Április

E hónapban kezdődött a mártélyi iskola kálváriája. Szegvár képviselő testülete váratlanul úgy döntött, hogy önállóan kívánja üzemeltetni iskoláját. Ekkor indult a keresgélés más partnerek után, mint ma már tudjuk, sikertelenül, ám az oktatás mégis helyben ma-

radt, az iskola is, és a gyerekek is.

Elgondolkodva olvashattuk az Egyházfő húsvéti üzenetét a szeretetről, a lélek békéjéről, amelyhez Jézus tanításain át visz az út.

Örömmel értesülhettünk, hogy biztató tárgyalások folynak a Szegvár és Vidéke Takarékszövetkezettel, egy Mártélyon nyitandó új pénzügyi fiók nyitásáról, hogy ne maradjunk egyenlő esélyek nélkül, már ami pénzügyeink helyben történő elintézhetségiét illeti.

Örömmel tapasztalhattuk, hogy egyszerre több helyszínen folynak a megújítási program munkálatai, szinte kész a temető átalakítása, a főtér is szépen halad, sőt, néhány nap alatt kicserélődtek az iskola nyílászárói is, modern, jól hőszigetelő ablakokra.

Május

E szép hónapban jubilált az olvasóköri. Fennállásnak 20. évfordulóját köszöntöttük.

Második alkalommal rendezte meg a mártélyi iskola Diák Önkormányzata a „Mártélyi Futónapot”. Folytatódott a kóbor kutyák befogása, minek köszönhetően örvendően csökkent a létszámuk. Önkéntes tűzoltóink sikerrel szerepeltek a Szegváron megrendezett versenyen. Altenahri gyerekküldöttség látogatott hozzánk. Mintegy 30-an élvezték mártélyi családok vendégszeretetét. Az ÁMK könyvtára közel 1 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyert a könyvtári bútorzat cseréjére. Elballagtak a nyolcadikosok, és az akkoriban még „Bütyök Csárda” színeiben játszó mártélyi focistáink szép sikereket értek el.

Június

Közösségi Civilnapon vehettünk részt, „Mártély örök!”, elnevezéssel, ahol a változatos programok között főzőverseny is szerepelt.

Az iskola sorsáról kérdeztük Balogh Jánosné polgármestert. Minden ellenkező híresztelést cáfolva elmondta, nem vándorolnak el tömegesen a mártélyi iskolások, és mint eddig is, a falu-, az iskola vezetése is azon lesz a lehetőségek legvégső határáig, hogy a megőrizze az iskolát, s az oktatást helyben tartsa.

Emléktáblát avattak a Mártélyi Polgárőr, Tűz- és Vagyonvédelmi Közhasznú Egyesület tagjai Közösségi Házuk falán, amelyen a rendszerváltás óta elhunyt önkéntes tűzoltók nevei szerepelnek.

Szent Adorján kupamérkőzést rendeztek a 100 éves Katolikus Templom tiszteletére szervezett rendezvénysorozat soros állomásaként, ahol az Öreg Fradi és a mártélyi Öregfiúk, Bütyök Csárda vegyes csapatai vívtak sportszerű csatát.

Július

Megint keseregtünk egy sort azoknak a „bunkóparasztnak” a randalírozásán, akik egy éjjel felborogatták és megrongálták az új főtér padjait.

Megnyílt az új takarékszövetkezeti fiók. A Szegvár és Vidéke Takarékszövetkezet megtartotta ígértét. Nem kell mindenáron elutaznunk a faluból, ha vannak elin-

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

tézendő pénzügeink.

Miután végképp kiderült, hogy sem másik település önkormányzatának, sem egyháznak, sem a vásárhelyi kistérségi társulásnak „nem kell” a mártélyi iskola, minden érintett egyetértésével olyan döntés született, hogy Mártély önállóan fogja üzemeltetni az iskoláját. Ezt a falu polgármestere egy nagy érdeklődésre számot tartó, jó hangulatú rendkívüli szülői értekezleten jelentette be.

B. Kovács Emőke alkotásaiból nyílt kiállítás a templomban, majd a szentendrei Kecskés együttes adott régi zenei koncertet.

Ismét élelmiszer segélycsomagok átadására került sor a rászorultaknak, mint már évek óta, a képviselő testület tagjainak segítségével.

Augusztus

Útjára indult a Mártélyi Általános Iskoláért alapítvány szervezésében, a „Mártélyi gyermekekért” kulturális programsorozat. Bemutakoztak a mártélyi Szomszédsági Önkéntesek. Beszámoltunk az „Add a kezed” Mozgássérültek Egyesületének idei legnagyobb rendezvényéről, eredményeiről, reménységi terveiről. Örömmel értesültünk az újonnan elinduló tanyafejlesztési programról, és annak pályázati feltételeiről.

Összevont szülői értekezleten ismertették a szülőkkel a mártélyi iskolában történő változásokat, a tanévkezdés részleteit, valamint azoknak az akcióknak az állását, amelyeket az iskola működésének elősegítésére indítottak.

Szeptember

Fa tolvajok jártak az iskola udvarán egy éjszaka. Vannak, akiknek semmi sem szent. Természetesen a már feldarabolt fából vittek – azzal már kevesebb a munka. Megváltoztak a lakásfenntartási támogatás feltételei. Informálódhattunk a közelgő népszámlálás részleteiről.

A „Kultúrával a mártélyi gyermekek jövőéért” programsorozat első fellépőiként a hódmezővásárhelyi Fandante kamarakórust hallgathatták meg az érdeklődők a római katolikus templomban. Bemutatták a Nagy Vera szerkesztésében megjelent emlékkönyvet, amely a templom 100 éves fennállásának évfordulója alkalmából készült el. Kiállítással emlékeztek a mártélyi I. és II. világháborús hősekre.

A felajánlásoknak, önkéntes munkáknak köszönhetően jól halad az iskola „megmentése”.

Változás állt be a mártélyi focisták háza táján, a Rozmarin Kft vette át a csapat menedzselését, és ismét megrendezésre került a szokásos „Szünyogűző Nap” a holtág partján.

Október

Elhunyt Makovecz Imre. Mártély szerelmese volt. Fájó szívvel búcsúztunk tőle néhányan, házánál a Tiszaparton. És országszerte, meg a határokon túl. Több

ezer gyertya fénye mutatta neki az utat innen – hazafelé.

Szomorkás hónap maradt október mindenféleképp. A hősökre emlékeztünk a Faluházban, 1956 hőseire, akik életüket áldozták a néhány napos szabadságért. A község polgármestere a lap hasábjain adott tájékoztatást a lezárult csatorna beruházással kapcsolatban, különös tekintettel az elmaradt befizetések rendezésére.

Egy eléggé stílustalan, névaláírás nélkül terjesztett röpirat kapcsán tényekről, igazságokról polemizáltunk jobbító szándékkal a mártélyi iskola sorsával, helyzetével kapcsolatban. Azóta több röpcédula ez ügyben nem volt.

November

És november sem indult jobban.

Békési Sanyitól kellett búcsút vennünk. Akik ismertük és szerettük, igazi csapásnak éreztük halálát. Főleg, akiket barátság is összefűzött vele. De az élet és az idő azonnal ment tovább. Egyikünk miatt sem időzik. Ez is demokratikus vonása.

Volt ebben a hónapban azért jó is. A mártélyi gyerekek közül többen sikereket értek el az Oromhegyesen megrendezett mesemondó versenyen. Az óvoda „Delikát” vonalkód gyűjtő pályázatán nyert új játszótérét avat-

tuk 8.-án, a gyerekek legnagyobb öröme. Albert Tibor alpolgármester kopjafát avatott a Mártélyoldali Kisgazda és Olvasókör egykori helyén, amely valaha a körötte lévő tanyavilág kulturális központjaként, közösségi találkozóhelyként működött, hosszú évtizedekig. Jókai Anna író előadását hallgathattuk meg a Faluházban, és bemutattuk Szín Dánielt, Mártély új körzeti megbízottját. Beszélgettünk Dr. Palotás Ágnes mártélyi háziorvossal a falu egészségügyi helyzetéről, és régóta először, olvasói levelet közöltünk a lezárult mártélyi csatornázás bántó, a falu lakóinak nagy többségét megalázó helyzetbe hozó egykori „melléközgéivel” kapcsolatban.

December

Az igazi nagy ünnep hava. Meg az újévvárásé, a reményé, az év fordulásakor meg a fogadalmaké. De mielőtt

belemerülhettünk volna a jóleső ünneplésbe, tisztáz-nunk kellett a mártélyi iskola egyes pénzügyi támoga-tói előtt néhány tény, akik konkrétan tudni szerették volna, mire is költötték adományaikat. Megtettük.

És az iskola, a gyerekek nevében köszönetet tolmácsol-tunk mindenkinek, aki bármilyen módon segített ab-ban, hogy Mártélyon még mindig van oktatás és isko-la.

Ünnepi ülésen köszöntötték a gyémántdiplomás Bereti Béláné pedagógust, és búcsúztak el a nyugállományba vonult Ferenczi Lászlótól, a falu előző körzeti megbí-zottjától. Közmeghallgatás volt a Faluházban – sajnos elég gyér érdeklődés mellett – de jelentős és közérdekű témákkal.

Hívtunk mindenkit a „Falukarácsony” ünnepi összejöv-etelére, és beszámoltunk a falu egyik legaktívabb ci-vil szervezete, az „Add a kezed” Mozgássérültek Egye-sületének adventi ünnepségéről.

Éjféli misére invitáltuk azokat, akik hitük szerint és lelki beállítottságuknál fogva évente együtt ünneplik e jeles dátumot, és tudósítottunk a már hagyománnyá vált „Ló-karácsony” eseményeiről is, amelyet a Benkő Lovas-tanya rendez meg évről-évre.

Szilveszter éjjelén gyönyörködhattunk, vagy bosszan-kodhattunk – ki-ki hozzáállása szerint – a süvítő, rob-banó tűzijáték arzenál durrogása közepette, s már el is múlt 2011.

S hogy mi minden volt még ebben a kis lapban? Remé-nyem szerint minden, ami emberi számítás szerint be-le kerülhetett. A hivatalos közleményektől kezdve a programismertetőkön át a beszámolóig, riportokig. A jegyzettől az olvasói levél-ig. A verstől az érdekes infor-mációig. A lovas, foci, íjász eseményekről, a civil szervezetek életéről, rendezvényeiről, az óvoda, iskola aktuális híreitől kezdve az Idősek Klubjának havi pro-gramjáig, anyakönyvi hírekig, és még mindaz, ami most nem jut eszembe. Csak remélni tudom, hogy menetköz-ben csak elenyésző számú embert sértettünk meg in-dokolatlanul, s hogy továbbra is olvassák majd a Mártélyiak a „Kaláris”-t. Még azok is, akik egyébként ezt a tettüket, mint szégyellni való „szenvédélybeteg-séget” – nyilvánosan letagadják...

A látható arculat átalakítás nem ezt a célt szolgálja. Csak már unalmas volt a barna szín.

Farkas Csamangó Zoltán

Mi lesz veled Mártély?

Ezzel a talán nem túl pozitív előjelű kérdéssel kezdtem a beszélgetést Balogh Jánosné polgár-mesterrel és Dr. Tarics Csilla jegyzővel a napok-ban, utalva a sokféle szóbeszédre, találgatásra, feltételezésre, amely településünk, és a hozzánk hasonló kis lélekszámú falvak jövőjét illeti. A műfajára nézve riportnak indult beszélgetés azonban rövid időn belül kötetlen véleménycseré-vé avanzsált, tekintettel a feltett kérdések és vá-laszok – mint kiderült – jelenleg eléggé bizonyta-lan voltára.

Szóba hoztam a mindenfelé hallható szlogent, amely szerint először a remény éve következik, majd az elru-gaszkodásé, s hogy az emberek, akik hozzám, és má-sokhoz is kérdéseket tesznek fel ennek kapcsán, rend-re elmondják, hogy reményeikkel s a választási ígére-tekkel ellentétben, szinte napról-napra nehezebbnek élik meg a mindennapokat, nem igazán tapasztalnak javulást életük egyetlen területén sem.

Beszélgetőpartnereim szomorú egyetértésben bólogat-tak. Balogh Jánosné egyetlen pozitívumként a köz-munkaprogram folyamatos működését említette, amely az új elképzelés szerint 2012-től nem lesz úgy lekorlátozva, hogy csak a segélyből élők lehet ebbe a munkalehetőségbe bevonni, hanem talán majd olya-nok is jelentkezhetnek efféle munkára, akiknek más le-hetőségük nincs. Eddig ilyen még nem volt. Nagy se-gítség lenne ez sok-sok családnak.

Sokan kérdezték azt is, mi lesz a sorsa 2013-tól a kis-települések önkormányzatainak. Mi marad, és mit „visz” el az állam? Kihez, mihez kell, vagy lehet csat-

lakozni – például Mártélynak – és milyen hatása lesz ennek az itteni lakosokra?

Dr. Tarics Csilla elmondta, hogy az előzetesen tudható információk alapján, egy ilyen hozzánk hasonló tele-pülés, egy járáson belül – esetünkben a hódmezővásár-helyi járáson belül – közös önkormányzati hivatalhoz csatlakozhat.

Baloghné szerint, sajnos minden nagyon képlékeny még most. Néhány jogszabály még meg sem született, sokról még a jogalkotók is vitáznak. Prognosztizálni a majd bekövetkező változásokat találgatás szintű len-ne. A tervzet szerint 2013-tól, a közös önkormányza-ti hivatalok megalakításától kezdve Mártélynak nem lehet önálló jegyzője, így előreláthatólag nekünk, mint mártélyi önkormányzatnak a hódmezővásárhelyi kör-jegyzőséghez kell majd tartoznunk. Az önkormányzat a szó valódi értelmében nem szűnik meg, mert polgár-mester és képviselő testület is lesz, de megváltozott jogkörökkel és feladatokkal.

Hírlik – mondtam -, s a megyei lap is megírta, hogy 2011 év végén plusz pénzeket kaptak az önkormány-zatok. Ez, ismervé az „adakozási kedvet”, sajnos nem jelenti azt, hogy a mártélyi önkormányzat meggazda-godott volna, vagy, hogy nagyobb anyagi lehetőségek állnának rendelkezésre, mint eddig.

A hír, mint hír igaz – mondotta Baloghné. Valóban kap-tak az önkormányzatok állami támogatást, azok, ame-lyek működési célú hitellel rendelkeznek, s ritka, hogy valamelyik ne kényszerülne rá hitelfelvételre. Ennek az összege Mártély esetében meghaladta az 5 millió fo-rintot, amely azonban, mint az elnevezésében is benne

(folytatás a következő oldalon)

(folytatás az előző oldalról)

van, csakis ezeknek a hiteleknek a csökkentésére használható fel, amely természetesen ellenőrzés köteles. Ez tehát nem javította a napi gazdálkodási lehetőségeket, vagy, legalább is nem úgy, mintha például szabad felhasználású támogatásról lenne szó. A másik támogatási forma az ÖNHIKI, amely 2011-ben meghataladta a 6 millió forintot. Ennek annyi „helye” lenne, hogy az szinte felsorolhatatlan, de természetesen a takarékos gazdasági tervezés és súlypontosítás után teljes egészében a működési feltételek biztosítására kerül felhasználásra.

Visszatérvén az eredeti kérdésre, megegyezhetünk abban, hogy biztosat csak akkor tudhat bárki mondani, ha kijönnek azok a végrehajtási rendeletek, amelyek világos irányelveket határoznak meg mind az önkormányzatok jövőjét, mind például az állam szerepvállalásának mértékét és mikéntjét az oktatásban. A mártélyi iskola és gyerekek sorsa is akkor dől majd el véglegesen, mint ahogyan az Önkormányzat munkájának tervezhetősége, további munkafeladatai, és jövője. A beszélgetés végén abban maradtunk beszélgetőpartnereimmel, hogy minden lényegi kérdés tisztázódásakor vissza-visszatérünk a változások ismertetésére az olvasók minél jobb tájékoztatása érdekében. A dolgok jelenlegi állása mellett ez a legtöbb, amit tehetünk.

F. Cs. Z.

„Egyetlen helyes gondolat megfordíthatja a sorsot.” (Lucius Annaeus Seneca)

Sok szeretettel meghívjuk Önt, kedves családját és ismerőseit a Mártélyi Általános Iskoláért Alapítvány által rendezett

Jótekonysági bálra

Helye: Faluház Mártély, Fő u 49

Ideje: 2012. február 11. 19 óra

Az est programja:

Megnyitó:	19.30 óra
Nyitótánc:	19.45 óra
Vacsora:	20.15 óra
Meglepetés:	23.30 óra
Tombolahúzás:	24.00 óra

Zene: Moonlight Duó

A bál fővédnöke:

Balogh Jánosné polgármester

Jegyek a könyvtárban kaphatók.

Január, január, kedves január...

Egy aranyos Mikulás dalt dúdolgok még mindig, pedig már bő egy hónap telt el a számomra oly kedves ünnep óta. Itt az ideje abbahagyni a Télapós nóták ismételtetését, kicsit a jövőbe kellene már tekintgetni.

A téli szünet idején volt alkalmam több embert is megkérdezni arról, mit tervez a következő esztendőben. Lesznek-e újrakezdések, hangzatos nagy szavak, tervezett cselekedetek? A válaszokat két csoportra bontanám. A megkérdezettek fele szeretne valamit másként csinálni 2012-ben, míg a kisebb hányad megelégszik a meglévő szokásokkal, szerinte badarság évfordulóhoz kötni a változtatást.

Ez utóbbi véleménnyel sokáig én is egyetértettem, ám az elmúlt években sok minden mással együtt ez is átértékelődött. Mert bizony, kedves Olvasó, nekem könnyebb a régóta tervezett fogyókúrát elkezdni egy évvel töltött téli szünet végén, mint a rohanós hétköznapiakon, amikor egyébként az étkezés az utolsó gondolatom. Január elsején, másodikán még van alkalmam átgondolni, kipróbálni, hogyan is lehetne kivitelezni majd az elkövetkezendő 52 hétben azt, hogy csakis egészséges, kímélő táplálékot vegyek magamhoz (minimum egyszer a teljes családom jelenlétében). Olyan jól hangzik az elképzelésem, hogy komolyan elhiszem, valóra válthatom majd a további napokon is! Az idei év elejei fogadalmak, vagy ha úgy tetszik, tervek között szerepel az is, hogy több időt szánok majd a szeretteimre. Még nem tudom hogyan, de fittyet há-

nyok az egyéb kötelezettségekre, mert 2012-ben olyan szupernő leszek, aki maga lesz az Idő Ura! Már komolyan szárnyalok, és úgy érzem ennyi fogadalom nem is elég, még többet akarok!

Már pörög a lelki szemeim előtt, hogy mennyit sportolok majd (én leszek a második Rubint Réka), mennyit mosolygok, milyen keveset kiabálok, és természetesen sosem veszekszem a gyermekeimmel olyan badarságok miatt, mint öltözködés, civakodás, rumli és hiszti. Mert igenis megfontolt leszek és bölcs, és semmi, de semmi nem zökkenhet ki a nyugalmamból. Jóleső érzés arra gondolni, olyan lehetek majd, mint a szuperanya a mesében.

A valóság azonban az, mindannyian jól tudjuk, hogy idén sem lesz időm annyit futni, mint azt én szeretném, és idén sem én nyerek el a legnyugodtabb szülő címet és igen valószínű, hogy nem én leszek a család csendes báránya sem. De jó elképzelni, eltervezni és belegondolni, hogy lehet változtatni az életünkön, ha nagyon akarjuk. Nem kell kifordulni önmagunkból, de lehet jól érezni magunkat a bőrünkben. Ehhez azonban merni kell nagyot álmodni, elhatározni, fogadkozni akár minden egyes napfordulón, hófordulón vagy évfordulón...

Kívánok Önöknek is kellemes álmodozást!

Körtvélyessyné Rácz-Balog Renáta

Táncos Tehetségek

A SZILVER Táncművészeti Nonprofit kft (6600 Szentés, Kossuth tér 5.) az „Új Magyarországért Társadalmi Megújulás Programjában” 49 920 000,- forintot nyert a TÁMOP-3.2.11/10-1-2010-0020 Táncos Tehetségek Tábora című projektre a tehetséges gyerekek táboroztatására. A szentesi és a zánkai táborban tehetségfejlesztő órákon és sok-sok olyan programon vehettek részt a gyerekek, ami egy tábor életébe beletartozik.

A Táncos Tehetségek Tábora a Dél-alföldi régióban élő, társastáncban tehetséges fiatalok képességeinek fejlesztésére szerveződött. Nem formális tanulási keretek között biztosít egyéni tanulási formát, továbbá az egyének táncos kompetenciáinak kiegészítését, megerősítését is szolgálja. Tehetséggondozás, fejlesztés bentlakásos formában (tábor).

A projektben két edzőtábor került megszervezésre: 2011. július 27-31. között Szentesen és 2011. augusztus 8-12. között Zánkán.

A tehetséggondozás területei: angol keringő, tangó, bécsi keringő, slow fox, quick step, szamba, cha-cha-cha, rumba, paso doble, jive táncos kompetenciái. El-

sősorban a SZILVER AMI táncpedagógusai végezték a tehetséggondozást: Szatmári-Nagy Szilvia, László Csaba, Mikes Anna, László-Németh Anikó, Szepesi Judit, Szepesi József, Markó Ágnes, Papp Balázs, Páli Viktória, Verebélyi Viktória. Egy külföldi tánctrénert is volt lehetőség a projekt keretén belül foglalkoztatni: Asis Khadjeh-Nouri Hamburgból. Ő a legjobbakat tanította. A tehetséggondozásban 39 együttműködő intézmény vett részt, köztük egy óvoda, egy gimnázium, egy AMI és 36 általános iskola, 624 fővel.

Mártélyról Hajdú Renáta Virág, Juhász Csaba, Kisalbert Szebasztián, Kisalbert Trisztán, Vékony Vanessza Ivett vett részt a társastánc tehetséggondozásban.

A tábor lehetőséget adott a művészeti és kreatív képességek kibontakoztatására, az önbizalom növelésére, egészségtudatos életmódra nevelt. A tábor minden tanuló számára azonos lehetőséget biztosított az esélyegyenlőség elve alapján.

Falukarácsony

A harmadik Mártélyi Falukarácsonyról...

Ahogy telnek az évek, számomra mást és mást jelent a Falukarácsony.

Az elsőnél még azt: végre találkozhatok azokkal az emberekkel, akikkel év közben csak alig-alig. Tavaly már megcsapott a közösség nagy szellemének varázsa, és ámulva néztem a világító mécsesek alatt az ünnepi műsort. Idén ismét más megvilágításba került minden, hiszen nem a közönség soraiból, hanem a legjobb helyről, a hangosítás mellől nézhettem végig mivel készültek a kisebbek és nagyobbak erre az alkalomra.

A kiváltságos hely nemcsak a kitűnő hang állapotokat biztosította – hiszen itt még mikrofon nélkül is hallottam az előadókat –, hanem egészen új élménnyel gazdagított, ugyanis szembefordulhattam a közönséggel. Örömmel nyugtáztam, hogy a harmadik Mártélyi Falukarácsonyon sem jelentek meg kevesebben, mint az elmúlt esztendőben, és az sem mellékes, hogy ugyanolyan érdeklődő, kíváncsi arcokat véltem felfedezni a nézők soraiban, mint amilyenek magamat láttam az elmúlt két évben. Mi ennek az oka? Tulajdonképpen minden általam kreált magyarázattól boldog vagyok: Először is: A sok-sok felnőtt valójában az ovisok, iskolások szülői gárdája, akik természetesen nemcsak a saját gyermekeik előadására, hanem úgy általában, a Mártélyi ÁMK kiskorú és nagykorú dolgozóira kíváncsiak.

Másodszor: Akik a tavalyi évben részt vettek a falukarácsonyon, azok természetesen vették, hogy idén is

eljönnek és hoztak magukkal még egy embert...

Harmadízben: A Faluház előtt lobogó láng olyan hipnózisba ejtette az arrafelé járókat, hogy nem volt menekvés – be kellett jönniük.

Negyedszer: A folyamatosan nyitódó ajtón kiáramló tea és forralt bor illata, illetve a pompás sütek látványa lehetetlenné tette, hogy tovább haladjon, aki egyszer megérezte és meglátta azokat.

Végül: Egész egyszerűen jó egy közösséghez tartozni. Mert a szeretet ünnepe kiváló alkalmat biztosít arra, hogy a Mártélyhoz kötődő emberek is kapcsolatot teremtsenek egymással. Tulajdonképpen azért jöttek el, hogy átélhessék a valahova tartozás nagyszerű érzését. Ugye jó erre gondolni?

Mert nekem igen. Hálás vagyok a szervezőknek, hogy lehetővé teszik évről-évre azt, hogy olyan esemény résztvevői lehessünk, melyek szívet melengető érzéssel töltenek el bennünket. Hogy van egy alkalom az év végi örületben arra, hogy kicsit lelassuljunk és beszélgessünk egy jót. Hogy lehet világot megváltani, mert ott és akkor olyan nagy erőt látunk magunkban, hogy nincsenek lehetetlennek tűnő álmok és vágyak. Hogy tudunk együtt örülni, kedves szavakat mondani egymásnak. És persze, hogy együtt szaladhatunk a gyermekeink után, akik a színpadra föl és le és keresztül és kasul: soha meg nem állnak. És ott még ez is jó.

Kívánom, hogy a Mártélyhoz tartozás felemelő érzése érintsen meg mindenkit!

Körtvélyessyné Rácz-Balog Renáta

Nagy sikerű ping-pong verseny

2011. december 29-én újra összegyűlt a falu apraja nagyja a Faluházban, az immár hagyományossá vált ping-pong versenyre. Mindenki hozott magával egy kis elemőzsiát: süteményt, üdítőt, no és persze ping-pong ütőt. Már reggel fél kilenckor gyűltek az előőrsök, s fél tízkor útjára indult a pinyólabda a versenyasztalokon. Ádáz küzdelem után a gyerekeknél a következő sorrend alakult ki a dobogón:

1. Papp Ernő; 2. Tóth Roland; 3. Basista Dominik.

A nőknél 1. helyezett lett Joó Tímea, 2. Nagy Enikő, 3. Pappné Radics Andrea.

A férfiak népes mezőnyéből két mindszeinti és egy mártélyi ért fel a

dobogóra. Szerencsére az „Öreg Bengáli Tigris” néven is ismert Szabó Csaba megmentette a mártélyi fiúk becsületét. Sokan is szurkoltak neki.

1. helyezett Nagy György (Mindszent), 2. helyezett Szabó Csaba, 3. helyezett Korom Antal (Mindszent) lett.

Ebben az évben először a páros bajnokság is megrendezésre került. Itt az 1. helyezett a Korom Antal- Nagy

György páros, 2. Demcsák Dániel- Hajdú László páros, 3. Papp Ernő- Tóth Roland páros lett.

Minden résztvevőnek gratulálunk a sportszerű versenyzésért, a jó hangulatért, a finom süteményekért. Jövőre veletek és barátaitokkal ugyanitt!

Szervezők

Idősek Klubja 2012. februári programja

- 1-én fényterápia 9. órától
- 9-én februári népszokásokról előadás 10 órától
- 10-én ebéd befizetés
- 16-én névnap ünnepség /Zsuzsanna, Aranka, Julianna/
- 23-án év-szöktető nótázás-dalainkkal szöktetjük az évet 13:30-tól
- 25-én fehérnemű vásár

Minden hétfőn 14 órától torna, amelyre mindenkit várunk!

Állandó Programok:

- Hétfőn, reggeli előtt vércukorszint- és vérnyomásmérés, 7 és 8 óra között.
- Kedden beszélgetős délelőtt, a kézimunkázók csoport-foglalkozása 9 órától.
- Szerdán videózás, régebbi rendezvényeinkről készült felvételek megtekintése közkívánatra, minden héten
- Csütörtökön közösségi rendezvény: előadás, névnap, születésnap, évforduló.
- Hétfőn, szerdán, pénteken a kedvezményes tejet reggel 7 és 8 között kell elvinni, amely csak forralás után fogyasztható!

A gyógyszer igényeket mindenki hozza magával 7 órára.

Klubvezetőség

*Az akadály az, amit akkor látsz,
ha leveszed a szemed a célról.*

*Ha előtted nincs akadály,
akkor keresd a Móritz Optikát!*

*Az építkezéstől függetlenül egyedülálló
szemüvegkeret-választékkal, minden nap
szemvizsgálattal, kedvező árakkal várunk!*

MÓRITZ OPTIKA – a tökéletes látásért.

Hódmezővásárhely, Deák F. u. 2.

Telefon: 62/534-640

Tájékoztatjuk kedves vásárlóinkat,
hogy a februárban esedékes vásár raktári
átépítés miatt **ELMARAD.**

**Legközelebbi vásár időpontja:
március 10.**

Megértésüket köszönjük!

Az akciós termékek a **BODROGI**
ÉPÍTÉSI ÉS BARKÁCSÁRUHÁZ
Bodrogi Bau áruházban is megvásárolhatóak.

FARSANGI AKCIÓ

Akciós betétlekötés a Mártélyi Kirendeltségen!

- ✓ 2012. február 1-től a 6 hónapos lekötés éves kamata 8,00% (EBKM 8,11%).
- ✓ Az akció feltételeiről és a részletekről érdeklődjön Mártélyi Kirendeltségünkön! Ügyintézőink szeretettel várják!

Szegvár és Vidéke Takarékszövetkezet

Mártély, Fő u. 45-47.

Tel.: (62)202-320

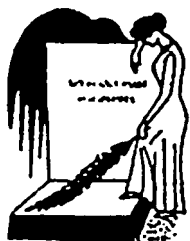
Pénzügyei lebonyolításához válassza a 100%-ban magyar tulajdonú

Szegvár és Vidéke Takarékszövetkezetet!

A Fő utcai ABC dolgozói kellemes környezetben, széles termékválasztékkal, gyors kiszolgálással, folyamatos akciókkal várják kedves vásárlóikat a hét minden napján! Az üzletben törzsvásárlói rendszer működik, mely komoly kedvezményeket biztosít a törzsvásárlói kártyával rendelkező vásárlóink részére! Találkozzunk minden nap! Nyitva tartás: H-P: 6.30-17, Sz: 6.30-13, V: 7-11-ig

TEMETKEZÉS

A Mártélyi Ravatalozó
üzemeltetője:

A Csongrád Megyei
KEGYELETI KFT.
Temetkezési irodája

Hódmezővásárhely, Dr. Imre József u. 1.
(Bejárat: a Zrínyi u. felől)

Teljes körű temetkezési szolgáltatás

Térítésmentes tanácsadás,
ügyintézés!

Telefon: (62) 534-985 és +36 30/606-3802

Szállítási ügyelet éjjel-nappal:
+36 30/224-4566

Temetkezési Szolgálat

**Temetkezési Szolgálat
és Virágüzlet**

TEMETKEZÉS

Mindszent, Csokonai u. 8.

Hódmezővásárhely, Dr. Imre J. u. 11
(Az Erzsébet Kórház bejáratával szemben)

Nyitva tartás:

H-P 7.30-16.00

Szo.: 9.00-12.00

Telefon: 62/238-866

Halottszállítás helyben és vidéken. Temetések
lebonyolítása, ravatalozás, sírásás, exhumálás.

Az anyakönyvezés, ügyintézés, árajánlat és
tanácsadás ingyenes!

Szállítási ügyelet: 06-30/2-447-447
(0-24 óráig)

C.T.: Beder Ferenc

Anyakönyvi hírek

Elhunyt:

Csóti József – Mártély, Kisgazda Kör dűlő 1113.

Az egyházak hírei

A római Katolikus Egyház vasárnaponként
11-kor várja a híveket községünk
templomába.

Vasárnaponként 11 órától Kocsis Tamás
ref. lelkész tart Istentiszteletet az imaházban,
melyre várják a gyülekezet tagjait.

Közérdekű telefonszámok

Mentő:	474-374	Közp. szám: 104
Tűzoltóság Hmvhely:	242-233	Közp. szám: 105
Rendőrség Hmvhely:	535-960	Közp. szám: 107
Közzet megbíztott: Szín Dániel:		
Szolgálati időben:	(20) 209-5336	
Szolgálati időn kívül:	535-960	
Polgárőrség:	228-043	
Polgármesteri Hivatal:	528-062	
Iskola:	528-060	
Óvoda:	228-035	
Idősek Klubja:	228-038	
Any- és Csecsemővédő Intézet:	228-450	
Posta:	528-010	
Kórház-rendelőintézet Hmvhely:	532-222	
Orvosi rendelő – Mártély:	228-020	
Orvosi ügyelet – Hódmezővásárhely:	474-374	
Munkanapokon este 18 órától másnap reggel 7 óráig, hétvégenként és munkaszüneti napokon folyamatos.		

Impresszum

Kiadja: Mártély Község Önkormányzata. Szerkeszti: Lupus Design Bt.

Hírányagokat, közleményeket a település intézményeinek munkatársai, egyesületei,
alapítványai, civil szervezetei és magánszemélyek juttatnak el a szerkesztőségbe.

Balázs Jánosné egykori tiszteletbeli munkatárs, a mártélyi újság megálmodója, elindítója emlékére.

Szerkesztőség: Mártély, Tiszai u. 14. Tel: 228-556, E-mail: lupuska@invitel.hu. – ISSN 2062-1361

Nyomdai előkészítés: Tóth Zsolt. Nyomdai munkálatok: Szoliter Nyomda – Hódmezővásárhely, Ferenc u. 18-20.